ΕΤΟΣ Α'. ΕΝ ΛΕΜΕΣΩ ΚΥΠΡΟΥ. 23 ΙΟΥΝΙΟΥ 1881. Αριθ. 24

ΑΛΗΘΕΙΑ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΙΟΝ

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου παρὰ τῷ Ἐκδότῃ ... — Ἐξοφοῦνται ... φράγκον τὴν γραμμήν. Ἔγγραφα Κυβερνήσεως ... Ἀρμόδια νὰ τὴν προτιμᾶται τῆς ΑΛΗΘΕΙΑΣ καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Λ. Κ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ. (Editor A.C.Palaeologos)

ΑΓΓΛΙΑ καὶ ΚΥΠΡΟΣ.

Ἡ σπουδαιοτάτη καὶ μεγάλης πολιήψεως οὐ μόνον παρ' ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς ἑλληνομαθέσιν Εὐρωπαίοις ἀπολαύουσα Τεργεσαία Κλειὼ ἐν τῇ πολιτικῇ ἐπιθεωρήσει τοῦ ὑπ' ἀριθ 1038 φύλλου αὐτῆς περιέχει περὶ Κύπρου καὶ Κυπρίων πολλὰ καὶ καλά, ἅπερ ἀνιδιοτελεύομεν ἐν τῷ σημερινῷ φύλλῳ ἡμῶν ἐκφράζοντες ἅμα πᾶς φιλομαθὴς ἀναγνώστης εὐχαριστήσει καὶ μεγαλοφρονήσει ἐπὶ τῇ πάσῃ εὐκαιρίᾳ πρωθήρως πλαρβάνεται ἀπὸ εὐφήμως καὶ ἐξ θυμῶς ὑπὲρ τῶν Κυπρίων ὁμιλήσῃ καὶ συνηγορήσῃ.

Τὰ ὑπὸ τῆς Κλειοῦς γραφόμενα ἔχουσιν οὕτως.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ φιλότιμος καὶ φιλόπατρις ἐν Κύπρῳ λαὸς, μαθὼν ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐμελέτα νὰ ἐκλίπῃ τὴν νῆσον, ἐπέστειλε πρὸς τὸν Κ. Γλάδστωνα ἀναφορὰς ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Μ. Βρετανίας ἀπήντησε, διὰ τοῦ ἀρμοδίου Βιδώλφ, πρὸς τοὺς ἐπιστείλαντας τὴν ὑπὲρ ἑνώσεως αἴτησιν, ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς Α. Μεγ. δικαίως ποθεῖ τὴν εὐφημίαν τῆς νήσου, ἀλλὰ δέον οἱ Κύπριοι νὰ ἀναλογισθῶσιν ὅτι ἡ Κύπρος κατέχεται διὰ συμβάσεως ἀγγλοτουρκικῆς ὡς μέρος τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ ἡ τοιαύτη ἡ αἴτησις τῶν Κυπρίων ἀντίκειται εἰς τὴν συμβασιν, διὸ δύναται νὰ συζητηθῇ."

Ἡ ἀπάντησις αὕτη τοῦ πρωθυπουργοῦ θὰ ἐπλήσιαζε χαρᾶς πάντας τοὺς Ἕλληνας, διότι ἐκ ταύτης γίνεται φανερὸν ὅτι ἐὰν τὰ πράγματα ἠλλοιώθησαν ἀφ' οὗ ἐγκατέστη εἰς Κύπρον ἡ ἀγγλικὴ ἀρχὴ. Ἐπὶ Βιδελφίου καὶ Σαλισβουρὺ, οὐδεὶς τῶν Κυπρίων θὰ ἐτόλμα νὰ ἐπιστείλῃ πρὸς τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν τοιαύτην τινὰ ἀναφοράν. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι θὰ ἐτόλμα τοιοῦτο τόλμημα, οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι θὰ ἐγίνετο ἀνάρπαστος ὑπὸ τῆς "ὑψηλῆς ἀστυνομίας" καὶ θὰ κατεδικάζετο εἰς ἀεὶ φυγίαν. Ὁποία σήμερον ἐπῆλθεν ἀλλοίωσις. Οἱ Κύπριοι ἀναγγέλλουσιν ἀναφανδὸν καὶ διαρρήδην πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Ἀγγλίας, ὅτι ὡς Ἕλληνες, μίαν καὶ μόνην αἰσθάνονται ἐπιθυμίαν, μᾶν καὶ μόνην ἀναγκάζονται ἐν τῷ μέσῳ, δυσυπέρβλητον ἐμπόδιον, ἡ πολυθρύλητος ἀγγλοτουρκικὴ σύμβασις, τὸ μέγα ἐκεῖνο πολιτικὸν καλλιτέχνημα τοῦ μακαρίτου Βήκονσφηλδ.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν ἄρά γε νὰ εὑρεθῇ τις μέση ὁδὸς πρὸς ἐξοικονόμησιν τοῦ κωλύματος; Οἱ περὶ τὸν Γλάδστωνα ἐπηλίτευσαν ἄλλοτε σφοδρότατα τὴν ἀγγλοτουρκικὴν σύμβασιν καταγγείλαντες αὐτὴν ὡς "μεγάλην ἀθέτησιν τοῦ δημοσίου ἐυρωπαϊκοῦ νόμου" καὶ ἀπόδειξαντες ὅτι ἡ ἐπιβολὴ τῆς Ἀγγλίας ὅλως πρὸ ὀλίγου ἐν τῷ μέσῳ ἐκείνου τοῦ ἀγγλοτουρκικῆ σύμβασις ἡ θέτησε τὸν δημόσιον τῆς Εὐρώπης νόμον, οὐδὲν τὸ κωλῦον νὰ ἀποκηρυχθῇ νῦν. Ἀφ' ὧν δὲ ἡ κατοχὴ τῆς νήσου ἀποβαίνει αὐτόχρημα ἄχθος πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, διατὶ ἀμὴ ἐγκαταλειφθῇ; Ἡ λλοὶ συμβουλεύουσι τῇ Ἀγγλίᾳ νὰ ἀποδώσῃ τὴν δυστυχῆ νῆσον πρὸς τὸν νόμιμον αὐτῆς κύριον, τὸν Σουλτάνον. Βεβαίως, κατὰ τὰ συνήθη ποιητικὰ νόμιμα, αὐθορμήτως λυομένης τῆς συμβάσεως, ἡ Κύπρος δὲ ὀφείλει νὰ ἐπανέλθῃ ὑπὸ τὴν πρώην κυβέρνησιν. Ἐνταῦθα ὅμως γεννᾶται ἕτερον ζήτημα· τὸ ἐθνικὸν τῶν Κυπρίων θέλημα εἶναι ἄρά γε οἱ καιρὸν νὰ ἐπαχθῇ εἰς τὸν ἀδυσώπητον ἐθνικὸν λόγον; Ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις πολλαὶ συνθῆκαι ἐμείναν ἀνεκτέλεστοι ἕνεκα τῆς ἀντιπράξεως τῶν κατοίκων. Πᾶς ἕκαστος ἐνθυμεῖται τὴν ἐν Ζυρίχῃ συνθήκην, ἧς τοὺς κυριωτέρους ὅρους ἐματαίωσεν ἡ φλογερὰ ἀντενέργεια τοῦ ἰταλικοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ τί μνημονεύομεν παλαιοτέρας συνθήκας; Λύσις τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου πόσα ἄρθρα ἢ οὐδαμῶς ἐκτελεσθέντα ἢ ἄλλως ἐστρεβλοποιήθησαν; Μήπως αὐτὴ ἡ Πόλη δὲν ἐπλώσαν ἐπὶ ἕνεκα τῆς ἐθνικῆς ἀντιστάσεως τῶν Ἀλβανῶν, κατέστη ἀπαραίτητον νὰ τροποποιηθῶσιν οἱ ὅροι τῆς συνθήκης, οἱ ἀναγόμενοι εἰς τὴν ὁροθεσίαν τοῦ Μαυροβουνίου; Μήπως ἀντὶ τῆς Πλάβας καὶ τῆς Γουσίνης δὲν ἔλαβε τὸ Μαυροβούνιον ἑτέραν μερίδα γῆς; Λυτὸς ὁ ὑπουργὸς Γράμβιλ ἐν τῇ προσφάτῳ αὐτοῦ ἐπικοινώσει πρὸς τὸν Κ. Κόμβετ ἐν Ἀθήναις, παρατηρεῖ ὀρθῶς ὅτι "τὸ αἴσθημα τῶν Ἀλβανῶν παρενέβαλε μέγιστα κωλύματα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ βουλεύματος τῆς Συνδιασκέψεως". Ἀφ' οὗ οἱ ἄξεοι Ἀλβανοὶ λέγονται ἔχοντες ἐθνικὸν αἴσθημα ἐπαρκῶς ἰσχυρὸν βουλεύματος πανηγυρικῶς ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τῶν ἓξ μεγάλων δυνάμεων, τοσοῦτῳ μείζονα ἰσχὺν πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα τῶν πεπολιτισμένων Κυπρίων πρὸς τροποποίησιν συμβάσεως ὑπογεγραμμένης ὑπὸ δύο μόνον δυνάμεων, ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῶν τῶν Κυπρίων ὧν ἡ τύχη ἐκρίθη αὐθαιρέτως παρὰ τὰς ἀρχὰς τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς δικαιοσύνης; Ὁ ἑλληνισμὸς τῆς Κύπρου εἶναι ἀναμφισβήτητος· αὐτοὶ οἱ Ἄγγλοι ὁμολογοῦσιν ὅτι καὶ οἱ εὐάριθμοι ἐν τῇ νήσῳ Τοῦρκοι οὐχὶ τὴν τουρκικὴν ἀλλὰ τὴν ἑλληνικὴν λαλοῦσι γλῶσσαν, ἀδιάφορον ἐὰν αἱ διαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκδίδωνται ἐν Κύπρῳ ἀγγλιστὶ καὶ τουρκιστὶ καὶ οὐχὶ ἑλληνιστί.

Εἰς τὴν ἐπιείκειαν καὶ τὴν μεγαλοφροσύνην τοῦ Κ. Γλάδστωνος, πρόσον τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ὀφείλει τοσαύτας καὶ τηλικαύτας εὐεργεσίας, ἀπόκειται νὰ ἀποδοθῇ ἡ προσήκουσα δικαιοσύνη πρὸς λαὸν φιλονομώτατον καὶ ἑλληνικώτατον, ὅστις, ἐν μέσῳ πολλῶν καὶ ποικίλων δεσποτειῶν διέσωσεν ἀλώβητον τὴν κιβωτὸν τῶν ἐθνικῶν αὐτοῦ παραδόσεων. Ἡ Ἀγγλία τῇ προτροπῇ τοῦ Κ. Γλάδστωνος παραδοῦσα εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν Ἐ

πτάνησον, ἐὰν θὰ κατασχεθῇ σήμερον νὰ ἀποξενώσῃ θὰ τοῦ αὐτοῦ Γλάδστωνος διακοσίας χιλιάδας Κυπρίων ἀπὸ τῶν κόλπων τῆς Ἑλλάδος. Οὐ μόνον θὰ εὐεργετήσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ θὰ δεσμεύσῃ καὶ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ὅπερ, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ Κ. Γλάδστωνος ἐὰν ἐφάνη πώποτε ἀχάριστον πρὸς τοὺς εὐεργέτας αὐτοῦ. Ἐν ταῖς περιπετείαις τοῦ μέλλοντος ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν Ἑλλήνων θὰ ἦναι πρὸς τὴν Ἀγγλίαν ἐφόδιον ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ πολυτιμότερον ἢ ὅσον ὁ τρωϊκὸς διάκοσμος τῶν ἐν Ἀσίᾳ μεταρρυθμίσεων, ἃς οἱ ἀντίπαλοι τοῦ Κ. Γλάδστωνος ἐπενόησαν πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ἰνδικοῦ κράτους τῆς Μ. Βρετανίας. Ἡ ἀγγλοτουρκικὴ σύμβασις ἐὐναταικάλλισα νὰ τροποποιηθῇ ἀφοῦ ἀπεδείχθη ὅτι αἱ ἐν Ἀσίᾳ μεταρρυθμίσεις εἶναι κενὰ ῥήματα. Ἡ Ἀγγλία ἡ καταλαβοῦσα τὴν Κύπρον ὡς ἐχέγγυον τῶν φαντασιωδῶν τούτων μεταρρυθμίσεων, δύναται εἰκότως νὰ δηλώσῃ ὅτι ἡ τροποποίησις τῆς συμβάσεως δέον νὰ ἀποτελεσθῇ τῇ συγκαταθέσει τῶν Κυπρίων, ὧν ἡ πολιτικὴ τύχη ἐὰν πρέπον ἐὰν δίκαιον εἶναι νὰ κριθῇ σωμέτρως πρὸς τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν θέλησιν, ἀνεκπρεάστως ἐὰν ἐλευθέρως ἐξαγγελλομένην. Ἡ πολιτικὴ, ἣν ἐνεκαίνισεν ὁ Γλάδστων ἐν τῇ νοτίῳ Ἀφρικῇ, ἐὰν ἥτις ἀπέληξεν εἰς τὴν εἰρήνευσιν τῶν Βοήρων, πρόκειται τοῖς πᾶσιν ἐναργὴς ἀπόδειξις ὅτι ἡ αὐτονομία τῶν λαῶν εἶναι ἰσχυρότατον ὑπομόχλιον ἀγγλικῶν συμφερόντων ἅμα δὲ ἐὰν πηγὴ ἀγγλικῆς δυνάμεως. Οὐχὶ εἰκῇ καὶ μάτην ἠγόρευσεν ἄλλοτε ὁ Γλάδστων περὶ τῆς "κατὰ πρόνοιαν" οἰκονομίας τῶν ἐθνῶν. Ἡ ἕνωσις τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος θὰ ἦτο ὁμολογουμένως ἡ ἀρίστη λύσις ἐπ' ἀγαθῷ τῶν Κυπρίων ἐὰν πρὸς ὀόξαν τῆς Ἀγγλίας· ἀλλ' ἐὰν ἡ ἕνωσις κατασῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀδύνατος, ἃς αὐτονομηθῇ τοὐλάχιστον ἡ νῆσος, ἀλλ' οὕτως ἢ ἄλλως ἄς τεθῇ ὅσον τάχιον τέρμα εἰς κυκεῶνα ἐνῷ τουρκικοὶ νόμοι ἀγγλικῇ διοικήσει ὠνθυλευμένοι, κατέστησαν τὴν ἀτυχῆ νῆσον πρότυπον ἑρμαφροδίτου πολιτεύματος, λειτουργοῦν τος ἀναλώμασι τῶν πολυπαθῶν Κυπρίων.

Τὰ "Ἡμερήσια Νέα" τοῦ Λονδίνου ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῶν τῆς 17 Μαΐου περιέχουσιν ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τὰ ἑξῆς·

"Ἡ Κύπρος ἐπανιλείται φάλαν ὑπὸ θειάνης ὀργῆς. Προβλέπων τὴν συμφορὰν ταύτην ὁ Μ. Ἀρμοστὴς, διὰ τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος ἐκοινοποίησε πρὸ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ὅτι, πλὴν οἱ ἀπὸ 18 μέχρις 60 ἐτῶν ἡλικίας, ἐκτὸς τῶν χωλῶν ἢ τῶν φυσικῶς παραλύτων, ἔσονται ὑπόχρεοι νὰ συνάξωσι ὡρισμένην ποσότητα ὠῶν ἀκρίδος. Εἶχεν ἐπίσης κοινοποιήσῃ ὅτι πάντες οἱ μὴ προσαγαγόντες τὴν ἀναλογίαν αὐτῶν μέχρι τῆς 1ης Ἰουνίου ἀρίου θέλουσιν ὑποστῇ τὰς συνεπείας τοῦ νόμου. Μανθάνομεν ὅτι ἑκατὸν περίπου ἄτομα προσήχθησαν ἐνώπιον τοῦ Ἀγγλικοῦ Δικαστηρίου High Court διὰ τὴν παράβασιν τῆς διαταγῆς ταύτης τοῦ Ἀρμοστοῦ. Ἡ κατὰ τῶν ἐναγομένων δίκη, περίεργον παρουσιάζει ἡμῖν θέαμα τοῦ ἐν Κύπρῳ ὑπάρχοντος Κυβερνητικοῦ συστήματος. Ὡς ἐπιχείρημα προσήγαγον οἱ ἐναγόμενοι ὅτι, ἐπειδὴ αἱ δίκαι τὸ δικαστήριον High Court διαταγαὶ ὁρίζουσιν ὅτι οὐδεμία πρᾶξις, ἥτις δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὑπὸ οἱουδήποτε δικαστηρίου ἐν Ἀγγλίᾳ ὡς παράβασις ἢ πλημμέλημα, ἠμπορεῖ ἐν Κύπρῳ δύναται νὰ τιμωρηθῇ, διὰ τοῦτο ἀποβαίνει ἀδύνατον εἰς τὸν Ἀρμοστὴν νὰ τιμωρήσῃ τοὺς ἀφιουμένους ἢ ἀμελοῦντας νὰ συνάξωσι τὰ ὠῶν ἀκρίδος διὰ διότι τοῦτο θεωρεῖται ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Νομοθεσίᾳ προφανέστατα ὡς παράβασις ἄγνωστον. Τινὲς τῶν ἐναγομένων ἄγγλοι ἢ Γάλλοι πρόκαντων, ἐδικαιολογοῦντο ὅτι πραγματικῶς ἦτο καταναγκαστικὴ ἐργασία, τὴν ὁποίαν ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ ἤθελε νὰ ἐπιβάλῃ εἰς αὐτοὺς, ὄχι διὰ νομοθεσίας ψηφισθείσης κατὰ τὸν συνήθη τρόπον, ἀλλὰ διὰ τῆς αὐθαιρέτου ἐξασκήσεως τῆς ἐν ἑαυτῇ ἐξουσίας. Διεσχυρίζοντο ἐπίσης ὅτι, ἐπειδὴ ἔδει, ἠθέλοντο νὰ ἐνόρωσιν ἐντὸς τῶν κήπων των ἢ ἐντὸς τῶν αὐλῶν τῶν ἰδικῶν των ὠῶν ἀκρίδων, θεωροῦσι παράλογον νὰ καταναγκάζωνται νὰ μεταβαίνωσι καὶ καταπατῶσι ξένας ἰδιοκτησίας πρὸς ἀνεύρεσιν αὐτῶν ἢ νὰ πληρώνωσιν ἄλλους πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀγγαρείας ταύτης. Κατεδείκνυτο ἐκ τούτων ὅτι, τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἐναγομένων εἶναι ἰσχυρὰ κατὰ τῆς παρανομίας τῆς δίκης, ἀλλ' ἡ ἐν Κύπρῳ Κυβέρνησις δὲν ἀπεδείχθη ἄξια τῆς σπουδαίας ὑποβαρᾶς ταύτης περιπτώσεως. Ὁ δικαστὴς ἐθεώρησεν ἑαυτὸν ὑποχρεωμένον νὰ καταδικάσῃ αὐτοὺς ὑπὸ τὴν διαταγὴν (1) [ordonance] τοῦ [illegible] ὅστις χορηγεῖ τῷ Ἀρμοστῇ τὰ [illegible] καὶ πρωτόμια, ἅτινα ἔχουσιν ὁ Βαλὶς τῆς Ῥόδου, ἢ ὅτι κατὰ κυρίαν ἐξέδοσιν ὡς τοιοῦτος τὴν περὶ ἀκρίδος ἀπόφασιν. Ποτὲ μὲν ἐλέγομεν τὸν Ἀρμοστὴν ὡς ἄγγλον ὑπάλληλον ἐνεργοῦντα ἢ πράττοντα συνῳδὰ τῇ ἀγγλικῇ Νομοθεσίᾳ ἄλλοτε δὲ ἀμέσως μεταχειριζόμενον ἐν Ὀθωμανῶν Βαλῆν συγκεκρυμμένα ὑπὸ τὴν ἰδιοτῇ ἀτόμῳ καθ' ἃ τὰ φανέρωνε, τὸν Ἕλληνα τιμῶν ἐξουσίαν ἐπὶ τοσούτων τῶν ἀλλοφύλων ἐν σχέσει. Ἡ ἀνάμειξις αὕτη τῶν πραγμάτων ἐξεστὴ τὴν [illegible] τοῦ Κοινοβουλίου, ὅταν τὸ περὶ [illegible] ζήτημα παρουσιασθῇ κατὰ τὴν [illegible] Παμμεσκίαν.

(1) Σ.Σ. Τὴν Διαταγὴν ταύτην [illegible] ἐνέργησεν ὁ Ἀρμοστὴς διὰ [illegible]

Ἐξ ἰδιοχείρας δὲ ἀνεκοκρίσεως τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος ἐκ Κύπρου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 3 Μαΐου μεταφέρομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἡ διοίκησις ἤρχισε νὰ ἀναπτύσσῃ ὅλην τὴν ἐνεργητικότητά της ὅπως καταβάλῃ τὴν πληγὴν τῆς ἀκρίδος ὅτι πλέον εἶναι ἀργά. Μέγας ἔπαινος ἀποδίδεται εἰς τὸν Διοικητὴν Ἀμμοχώστου καὶ τὸν ἀκούραστον διερμηνέα του διὰ τὸς ἀκαμάτους προσπαθείας των. Ἀλλ' ἀφοῦ ἡ Διοίκησις μετὰ ῥαθυμίας ἀπέτελλεν, ἢ μᾶλλον ἐφρόντιζεν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι νὰ προβλέψῃ τὰς ἀναγκαίας ἐκ πανίων μηχανὰς, τί ἦτο δυνατὸν νὰ πράξωσιν οὗτοι; Ἐγκαίρως εἶχε προειδοποιηθῇ ἡ διοίκησις ὅτι μὲ ὅλην τὴν σύναξιν καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν ὠῶν τῆς ἀκρίδος, ἡ ἐπαπειλουμένη συμφορὰ ἤθελεν εἶναι μεγίστη. Οὐχ ἧττον ἐπὶ 6 καὶ 7 μῆνας οὐδεμία πρόνοια ἐλήφθη ὅπως πολλαπλασιασθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι μηχαναὶ, αἵτινες ἐπὶ τουρκοκρατίας ἦσαν ἄνω τῶν 2000, ἐνῷ σήμερον, νομίζω, δὲν εὑρίσκονται πλείονες τῶν 417 ἐν ὅλῃ τῇ Νήσῳ.

Σ. Σ. Τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς Ἀρχιγραμματείας λέγουσιν ὅτι 900 τοιαῦται ἦσαν ἐν ἐνεργείᾳ.

ΤΟΠΙΚΑ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ τῆς Σεπτῆς Ἀνάσσης Βικτωρίας τὸ Δημαρχεῖον ἡμῶν ἐτέλεσε λαμπρὰν καὶ μεγαλοπρεπῆ τελετήν. Περὶ ὥραν 10ην π. μ. ἠχησάντων τῶν κωδώνων τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγ. Νάπας συνέρρευσεν ἄπειρον πλῆθος εἰς τὸν ναὸν ἐνῷ παρέστησαν καὶ αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ Ἀγγλικαὶ ἀρχαὶ ἐν στολῇ, κατανυκτικωτάτη δὲ ἐψάλη δοξολογία, μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας ὁ Δήμαρχος κ. Χρ. Καρύδης ἀπήγγειλε τὴ κάτωθι ἀξιολογωτάτην προσλαλιάν, μεθ' ἣν ἀνεπέμφθησαν ζωηραὶ ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Ἀνάσσης Βικτωρίας, τοῦ ἐνδόξου τοῦ Ἀγγλικοῦ θρόνου καὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους. Μετὰ τὴν ἐκ τοῦ ναοῦ ἔξοδον αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ μετὰ τοῦ Δημάρχου μετέβησαν εἰς τὸ καταλληλότατον πρόσφορον Δημαρχεῖον, ἔνθα ἐδέχοντο τὰς συγχαρητηρίους εὐχὰς τῶν πολιτῶν.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Δημάρχου ἀπαγγελθεῖσα ἐν τῷ ναῷ προσλαλιὰ ἔχει οὕτω

ΦΙΛΤΑΤΟΙ ΚΥΡΙΟΙ.

Τὸ τρίτον ἤδη συμπλήρωμα ἐπιτελοῦμεν ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ὑψίστου ἵνα, ὡς εἰκὸς, συνεορτάσωμεν τὴν ἡμέραν τῶν γενεθλίων τῆς σεπτῆς Ἀνάσσης ἡμῶν, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐπὶ ἔτη ἑπτὰ καὶ ἥμισυ ἐν τῇ ἀπολαύομεν τὴν Δικαιοσύνην τῶν Ἀγγλικῶν Νόμων ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἐλευθερίας ἐν ἀνεξαρτησίᾳ ἐν ἀσφαλείᾳ ἐν ἀφθονίᾳ ἐν ἀγάπῃ πρὸς τὴν Σεπτὴν Μονάρχιδα.

Τυγχάνομεν φίλοι Κύριοι ὑπὸ τὴν κρατοῦσαν πρόνοιαν καὶ τὴν δικαιοσύνην τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἐὰν ἡ ἐλεὰ πρόνοια, ἐὰν φαίνεται μοι, ἐπέτρεψεν ἡμῖν, πολλοὶ λαοὶ καὶ πολλαὶ χῶραι ἐν τῷ κόσμῳ φθονοῦσιν ἡμᾶς διὰ τὴν εὐμοιρίαν ἡμῶν ἀλλ' ἡ μεταβολὴ τῶν ἡμετέρων πολιτικῶν ἐπὶ τὸ ἀμείνον ἐπιτρέπει τὴν ὑπὸ ἀκοπιάστου ἡμῶν ἐπιτυχίαν τῆς Ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος. Ἀλλ' ἐὰν ἡ ἑνωσις αὕτη ἐν τῷ παρόντι ἀδύνατος

σιν ἡμᾶς ἢ δικαίως ὑποβλέπουσι τὸ μέλλον ἡμῶν ὅπερ διεγείρει ἡμῖν ἡ ἡμέρα τῆς τετάρτης Ἰουνίου, ἧς ὀφείλομεν νὰ μνημονεύωμεν διὰ τὰ ἐκ ταύτης προσδοκώμενα ἀγαθά. Ἡ ἡμέρα αὕτη ἔσται ἡμῖν ὁδὸν δι' ἣς βραδέως μὲν ἀλλ' ἀσφαλῶς θέλομεν περιτρέψει εἰς τὸ προσδοκώμενον σημεῖον προόδου [διότι τῶν λαῶν ἡ ἱστορία δὲν καταστρέφεται] διεπομένης ὑπὸ τὸ Σκῆπτρον τῆς Σεπτῆς Βασιλίσσης τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἢ τῶν Κυβερνήσεων τῶν πεπολιτισμένων Ἀγγλῶν οἵτινες θέλουν νὰ θεωρῶνται ὡς σκέπαστρα τῆς προόδου ἢ τοῦ πολιτισμοῦ. Τοιαῦτα προσδοκῶντας ἢ τοιούτων ἀπολαύοντας ἀγαθῶν ὀρθῶς ἢ δικαίως ζηλοῦσιν ἡμᾶς, ὀρθῶς ἢ δικαίως ὀφείλομεν αἰδίως εὐγνωμοσύνην τῇ Ἀνάσσῃ ἢ εὐλογοῦμεν τὴν ἡμέραν ταύτην καθ' ἣν εἶδε τὸ φῶς ἡ Μεγάλη γυνὴ ἡ εὐκλεῶς ἐβασίλευσα τὰς τύχας λαῶν ὧν ἐλπὶς καὶ ἔρεισμα αὕτη εἶναι. Βασιλὶς Μεγαλόφρων, Ἔθνος Μεγαλοπρέπεστον, Κυβέρνησις ἐμπεφορημένη τῶν ἀρχῶν τῆς ἐλευθερίας ἢ τῆς δικαιοσύνης ἀδύνατον νὰ ἐγκαταλείψῃ χώραν τὰ πάντα παρ' αὐτῆς προσδοκῶσαν ἢ νὰ τρέψῃ τὴν ὁδὸν τῆς προόδου ἧτταν τῇ ὑπόσχεται ἡ δόξα ἢ ἡ δικαιοσύνη τῆς Βασιλίσσης, ἢ ἡ τιμὴ ἢ γενναιοφροσύνη τοῦ Μεγάλου Ἀγγλικοῦ Ἔθνους. Τὸ παρελθὸν παρῆλθεν ἤδη βεβυθισμένον εἰς τὰ σκότη του, ὁ δὲ τῆς Νήσου φωτεινὸς Ἥλιος, ὁ λάμπας τὸ κάλλος τῶν [illegible] αὐτῆς [illegible] φίλει ἀνατείλῃ, ἡ δὲ [illegible] τὸ μέλλοντος, ἢ ἡ ἐξ δουλείαν [illegible] μῶν, τέως ὅλως ἠμαυρωμένη κρίσις παραγνωρίζουσα τὴν εὐτάθειαν ἢ εὐγένειαν τοῦ ἀγγλικοῦ χαρακτῆρος. Τὸ ἐνεστὼς καθορῶντες ἀφιλόμενοι νὰ στέργωμεν αὐτὰ ὡς ἀφετηρίαν τῆς προόδου ἢ ὀνομαζόμενοι ἡμεῖς ἢ Μεγαλόφρων Κυβέρνησις τῆς Σεπτῆς Ἀνάσσης.

Ἡ σήμερον κατάστασις δίων τὰ θεωρουμένη ὡς προπαρασκευαστικὴ ἢ μᾶλλον ὡς δείγμης συμπεπτωκότος ἐν τῇ ἀστείοις μεγάλων ἀποφάσεων.—

Εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν, εἰς τὰ πατρικὰ σῆς Ἀνάσσης αἰσθήματα, εἰς τὰς γενναίας καὶ Κυβερνήσεις σπέρμα, φιλοδόξους πάντας ἐπὶ τῇ Πατρίδι ἔκαστος μεγάλων ἀποφάσεων.—

Ἐν τῷ θείῳ πρόνοιαν, εἰς τὰ πατρικὰ σῆς Ἀνάσσης αἰσθήματα, εἰς τὰς γενναίας καὶ Κυβερνήσεις σπέρμα, φιλοδόξους πάντας ἐπὶ τῇ Πατρίδι ἔκαστος μεγάλων ἀποφάσεων.—

[illegible]

Ἐν τῷ Ἀγγλικῷ Ἔθνει.

Ἐν τῷ Δεσπότῃ τοῦ Θρόνου ἢ ἀπὸ [illegible]

Ὁ Βασιλικὸς οἶκος.

Ζήτω τὸ Φιλελεύθερον Ἀγγλικὸν Ἔθνος.

Τὸ συγχαρητήριον δὲ τηλεγράφημα, ὅπερ πρὸς τὴν Α. Μ. ἀπεστάλη ἔχει ἐν μεταφράσει ὡς ἑξῆς

Πρὸς τὴν Α.Μ. τὴν Βασίλισσαν τῆς Ἀγγλίας ἢ Αὐτοκράτειραν τῶν Ἰνδιῶν.

Εἰς Λονδῖνον

Ἐκλαμπρῶ καθῆκον ἱερὸν ἢ λίαν εὐάρεστον καταθέτων εὐσεβάσεως τρίτην ταύτην φορὰν ἐν ὀνόματι ἐμοῦ τε ἢ τῶν κατοίκων Λεμησσοῦ εἰς τοὺς πόδας τοῦ σεπτοῦ θρόνου τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος τὰ ταπεινὰ ἡμῶν σεβάσματα ἢ θερμὰ συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου ἑορτῆς, ἣν πανηγυρίζομεν μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἢ ἀπείρου ἐνθουσιασμοῦ. Ὁ λαὸς εὔθυμος ἢ συγκεκινημένος συνηθροίσθη ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἐκκλησίᾳ ὅπως ψάλῃ δοξολογίαν. Πάντες μετέβημεν ὅπως παρακαλέσωμεν τὸν Θεὸν νὰ ἐπιχύῃ ἐπὶ τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος τὰς χάριτας ἢ εὐλογίας Του ἢ διατηρῇ Αὐτὴν ἐπὶ μακρὰ ἔτη ὑγιᾶ ἢ ἔνδοξον ἐν τῇ ἀγάπῃ τῶν ὑπηκόων Της.

(ὑπογ.) Κυρίδης
Δήμαρχος Λεμησσοῦ
28 Μαΐου 1881.

Κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς αὐτῆς ἡ [illegible] ἐν τῇ πλήρει λαοῦ πλατείᾳ διάφορα ἐκλεκτὰ τεμάχια.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τῆς Βασιλίσσης ὁ Διοικητὴς κ. Μίτσελ προσήνεγκεν ἐν τῇ οἰκίᾳ του ἐπίσημον γεῦμα εἰς τοὺς ἐνταῦθα ὑπηκροξένους, τὸν ὑποδιοικητὴν ἢ Ἀστυνόμον, τὸν Ἔξαρχον τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου, τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Α. Π. κ. Δ. Ρωσσίαν ἢ τὸν Σχολάρχην κ. Ἀνδρέαν Θεμιστοκλέους.

Οἱ ἐν τῷ Τελωνείῳ ἢ δικαστηρίῳ Ὀθωμανοὶ ὑπάλληλοι ἀπῆλθον εἰς Ἐπισκοπὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς μείναντες ἐκεῖ ἢ τὴν ἐπομένην ἡμέραν.

Ἄνευ ὁ πρωὶ ἀπῆλθεν εἰς Ὄλυμπον, ἀπεύθυνεν δὲ δημοσίᾳ νὰ ἀνυφάνωσιν τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας τῆς πόλεως πρὸς τε τὸν Συνταγματάρχην κ. Hakket, ὅστις εὐχαρίστως κατὰ πᾶσαν ἐβοήθεσε ἔτελλε τὴν μουσικὴν τοῦ τάγματος ὁ [illegible] μουσικοὶ οἵτινες πρόθυμοι ἢ εὐγενῶς ἐπὶ τῇ ἀλλήλων ἐπιτρέψαντες τὸν μεγάλον [illegible] τῆς μουσικῆς τέχνης.

Εἰς τὸ παρὰ Πέτρου ἢ τῆς Ἀγγλικοτεμπλίας ἐκπρόσωπος ζήτημα, ὅπερ προύτίθετο νὰ εἰσαγάγῃ ὁ [illegible] ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Βουλῇ ὑπὸ Rylands κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς Παρασκευῆς 20 Μαΐου, ὁ γνωστὸς φιλλέλην κ. Bater ἔμελλε νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτόν. εἰς δὲ τὰς ἀγορεύσεις προυτίθεντο νὰ λάβωσιν ἐνεργὸν μέρος ὁ λόρδος Edmond Fitzmaurice ἢ ὁ κ. Bryce.

Ἡ Ἡ Ἡμέρα γράφει. Κατὰ τηλεγράφημα Βιεννάιον φύλλου μὴ [illegible] ἐπὶ ἀξιοπιστίᾳ, ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ εἰσαγάγῃ προσεχῶς εἰς Κύπρον ὡς ἐπίσημον γλῶσσαν τῆς διοικήσεως ἢ τῶν δικαστηρίων τὴν ἑλληνικήν.

Γράφουσιν ἐκ Κ)πόλεως εἰς τὴν "Messager d'Athenes" ὅτι ἡ Τουρκοκυβέρνησις ἀνησυχήσασα ἐπὶ ταῖς διαδηλώσεσι τῶν Καπρίων ὑπὲρ τῆς ἑνώσεώς των μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐποιήσατο παραστάσεις ἐν Λονδίνῳ, ὅπως ἀποτρέψῃ τὴν ἀγγλ. κυβέρνησιν ἀπὸ τὸ νὰ δώσῃ προσοχὴν εἰς αἰτήσεις ἀντικειμένας εἰς τὴν σύμβασιν τῆς 4 Ἰουνίου, ἥτις ἐπιφυλάττει τῇ Πύλῃ τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς νήσου Κύπρου. [illegible] τὰς καθησυχαστικὰς διαβεβαιώσεις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἰδιαίτεραι ἐκ Λονδίνου ἐπιστολαὶ σπουδαίων ἀτόμων ἐκ τῶν μάλα ὑπὲρ τῆς Κύπρου ἐνδιαφερομένων ἀναφέρουσι τὰ ἀκόλουθα περὶ τῆς διαγωγῆς τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐξουσίας ὡς πρὸς τὴν περὶ ἀκρίσος φορολογίαν.

"Ἡ διαγωγὴ τοῦ Ἁρμοσοῦ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ὁμολογουμένως, ὥσπερ ἢ ἐν πολλαῖς ἄλλαις, καταδείκνυται ἀτυχὴς [unfortunate]. Τὰ "Ἡρεμήσια Νέα" κατακρίνουσιν αὐτήν. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ περὶ Κύπρου συζήτησις κατὰ τὴν 20 Μαΐου θέλει ἀποδειχθῇ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου, ὅπερ ἔχομεν ὑπ' ὄψιν ἢ ὅτι θέλει ἀποβῇ τῷ ὄντι πρὸς ὄφελος τῆς Νήσου σας"

Ἠκούσαμεν νὰ λέγηται ὅτι τινὲς ἀπουδαῖοι περιηγηταὶ ἐπανελθόντες εἰς τὰ ἴδια διηγοῦντο μετὰ θαυμασμοῦ τὴν μεγάλην ἐκμετάλλευσιν τῶν [illegible] ἐν Κύπρῳ. Ἐξ ἄλλου ἠθελήσαμεν νὰ ἀρνηθῶμεν [illegible] ἀλλ' ὁ Μ. Ἁρμοστὴς διαμένει ἐν τῇ Νήσῳ, ἣν κατέστησε εἰς αὐτὴν ἀφιλότιμος [illegible] ἐκάστου τῆς ἀπολήψεως σου.

Σ. Σ. Τὰ αὐτὰ ἢ παραπλήσια ἐμπιστευτικῶς ἐλέχθησαν ἢ ἐνταῦθα παρὰ σπουδαιοτάτων Ἀγγλων πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἡμερῶν. Τί σύμπτωσις!!!

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐπειδὴ τὸ ἐνταῦθα Δημαρχεῖον προτίθεται νὰ πωλήσῃ ἐκ τοῦ ποσίμου ὕδατός του ὕδωρ εἰς τὰς οἰκίας ἢ θὰ χρειασθῶσι σωλῆνες διὰ τὴν διοχέτευσιν ταύτην, εἰδοποιοῦνται οἱ κάτοχοι τοιούτων σωλήνων ν' ἀποσείλωσι πρὸς τὸ ἐνταῦθα Δημαρχεῖον τὰς προσφοράς των ἐπὶ ἑκάστου ἀγγλικοῦ ποδός.

Ἐν Λεμησσῷ τῇ 22)3 Ἰουνίου 1881
Ἐκ τοῦ Δημαρχείου Λεμησσοῦ.

ΛΑΡΝΑΚΙ 26 Μαΐου 1881.

Ἐν ἐλλείψει ποικίλου ἐνδιαφέροντος, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ λάβω ὡς θέμα τῆς σημερινῆς ἐπιστολῆς μου γεγονός τι, ὅπερ βεβαίως θὰ παρήρχετο ἀπαρατήρητον, ἂν ἐν τῶν κυριωτέρων πρυσώπων τῆς πόλεώς μας δὲν ἐνδιεφέρετο ἐν αὐτῷ.

Ἔξωθεν τῆς Λάρνακος ὑπάρχει καφενεῖόν τι γνωστὸν τοῖς πολλοῖς ὡς ὑπὸ λωποδυτῶν ἢ κακούργων συχναζόμενον. Ὀθωμανός τις, Ὀμὲρ καλούμενος, τακτικὸς φοιτητὴς τοῦ καφενείου τούτου, συνήθιζε, καθήμενος, νὰ λαμβάνῃ ἐν τῇ καθέδρᾳ τοῦ Ὑσσὶς ἀπρεπεῖς τρόπος ἐνδείξεις τῆς πρὸς τινὰς διαβαίνοντας χριστιανοὺς περιφρονήσεώς του. Τῇ παρελθούσῃ Παρασκευὴ λοιπὸν ὁ Δήμαρχος κ. Ζ. Περιδὴς ἢ ὁ Ἀστυνομικὸς διερμηνεὺς κ. Τριανταφυλλίδης περιδιέβαζον ἔρριπτοι ὅτε δὲ ἐπλησίασαν τοὺς καθημένους ἔξωθεν τοῦ ρηθέντος καφενείου, ἠθέλησεν ὁ Δήμαρχος νὰ διέρῃ τῷ συντρόφῳ του τὸν αὐθάδη τοῦτον Ὀθωμανὸν ἢ ὕψωσε τὴν κυνηγετικήν του μάστιγα, ἥτις ἢ ἐπέπεσεν ἐλαφρῶς ἐπὶ τοῦ ρηθέντος Ὀθωμανοῦ, ὥστις ὅμως οὐδὲν σημεῖον δυσαρεσκείας ἔδειξεν ἐπὶ τῷ συμβάντι. Εἶτα ὅμως ἐρεθισθεὶς, φαίνεται, ὁ Ὀθωμανὸς ὑπ' ἄλλων, μεταξὺ τῶν ὁποίων, ὑποθέτω, ἐπάρχει ἢ ὁ δάκτυλός τινος ἐπιτηδείου φίλου [sic] τοῦ Δημάρχου, ἐκίνησεν ἀγωγὴν ποινικὴν κατὰ τοῦ κ. Ζ. Περιδοῦ Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἐνεφανίσθη ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὁ δικηγόρος τοῦ κ. Ζ, ὁ ὁποῖος, τὸν ὁποῖον ὅμως τὸ δικαστήριον ἐξῆλθε!!! ἐπιμόνων, κάλεσε δὲ ὁ κ. δ ῆ ς, εἰς τὴν προσωπικὴν παράστασιν τοῦ Δημάρχου. ὁ δὲ κ. Fisher, ὑποδιοικητὴς, ὅστις πολλάκις ἢ ἐν τῷ παρελθόντι ἔδωκεν ἡμῖν ἱκανὰ δείγματα τῶν ἐφικῶν γνώσεών του (;) ἢ μάλιστα τῶν τῆς Ὀθωμ. νομοθεσίας, ὑπέγραψεν ὑπαλλαγὴ [illegible] ἀθωρεί. Ἐρωτῶ τώρα, τίς πταίει; ὁ καθ' ἑκάστην παρατονούμενος λαὸς διὰ τὴν ἀνοσιόν ἴσως, δικαιοπρέπειαν μερολήψιον τῶν ἐδῶ Ἀγγλων ὑπαλλήλων ἢ ἡ ἄγνοια αὐτῶν εἰς τινα ἀναιδῆ νομικὰ ζητήματα; Ἂν ἐλάμβανε τὸν λόγον, ἢ μᾶλλον ἂν εἶχε τὸν ἀλήθον [illegible] ὁ νομοθὴς [sic] οὗτος ὑποδιοικητὴς διὰ

νὰ ἐρευνήσῃ τὴν ὑθωμ. Ποιν. δικονομίαν, ἠθελεν εὑρεῖ τὸ ἄρθ. 116, ὅπερ θὰ τὸν ὡδήγει, ὡς ὁ συφλοσύρτης, πῶς νὰ φερθῇ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην. Προετίμησε νὰ παραδεχθῇ τὴν συμβουλὴν τοῦ καδῆ, ὅστις ὅσον ἂν ἂν μετεμορφώθη ἢ ὅσον ἂν προώδευσεν εἰς τὰς ἀνεκτικωτέρας ἰδέας τῶν ἀγγλικῶν λιρῶν, κατέχεται ὅμως πάντοτε ὑπὸ τοῦ τῶν Μωαμεθανῶν φανατισμοῦ. χωρὶς νὰ σκεφθῇ κατὰ πόσον ἡ τοιαύτη πρᾶξις δύναται νὰ προσβάλῃ τὸν χαρακτῆρα ἑνὸς ἀτόμου, ἀνήκοντος εἰς τὴν καλλιτέραν κοινωνίαν καὶ κατέχοντος μάλιστα θέσιν τοῦ Δημάρχου, ὁ σιωπηλὸς οὗτος καὶ περιεσκεμμένος ὑποδικηκτὴς ἐκδίδει τὸ ἔνταλμα τῆς συλλήψεως ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ τοῦ ἐσχάτου κακούργου. Πολλὰ ἀκόμη θὰ γράψωμεν, ἂν ἐν τῷ μετὰ ἐν ὁμονοίᾳ δὲν κάμωμεν τὰς δεούσας παρατάσεις.

Ἦλθε τέλος ὁ κ. Ζήνων καὶ κατέθεσεν ὅσα ἀνέφερα ἀνωτέρω, ἐπικυρωθέντα καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Τριανταφυλλίδου. ἔμπροσθεν τὰ ἐξετασθῶσι τὴν ἐπιοῦσαν μάρτυρές τινες τοῦ Ὁμὲρ, τῶν ὁποίων ἡ κατάθεσις δὲν ἀπέδειξε παρὰ κατὰ πόσον ἐτηρίζετο ἐπὶ ψευδῶν καταδίσεων ἡ κατηγορία. Τὸ μόνον θετικὸν εἶναι ὅτι ὁ Δήμαρχος ὕψωσε τὴν μάστιγα ἥτις ἐπίπεσεν ἐπὶ τοῦ Ὁμερ χωρὶς βεβαίως νὰ τὸν κτυπήσῃ. Οὐ μὴν τὸν κατεδίκασεν ὁ Δήμαρχος εἰς πρόστιμον μιᾶς λίρας.

Ἂς ἐνοήσωσι διὰ τελευταίαν, ἐλπίζω, φορὰν ὅτι ἡ ἰησουϊτικὴ πολιτικὴ "Διαίρει καὶ βασίλευε" δὲν εἶναι ξένη εἰς τοὺς ἐγκαθιδρυθέντας ἐν τῇ νήσῳ Ἄγγλους πολιτικοὺς, ἡ πολιτικὴ δὲ αὕτη ὑπηγόρευσε καὶ εἰς τὸν προεδρεύοντα ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὑποδικηκτὴν νὰ καταδικάσῃ τὸν Δήμαρχον ἕως καὶ εἰς μίαν λίραν, ἀντὶ ν' ἀπορρίψῃ τὴν ἀγωγήν.

ΒΑΡΩΣΙΑ 22 Μαΐου 1881

Καθήκον πολίτου ἐκπληροῦντες ἔρρωσο ἀγόμεθα νὰ ἐκφράσωμεν δημοσίως τὰ δίκαια ἡμῶν παράπονα κατὰ τοῦ Β. Ἰατροῦ τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας ἡμῶν κ. Ἰρβιγγος, ὅστις καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀπέδειξεν ὑπὸ ποίων αἰσθημάτων συμπαθείας ἐμφορεῖται πρὸς τοὺς κατοίκους Βαρωσίων, καὶ ἰδίως πρὸς τοὺς πτωχοὺς, παρ' ὧν ἐν ὥρᾳ ἀσθενείας των, ἀπαιτεῖ καὶ λαμβάνει 5 ἢ 7 1)2 σελίνια διὰ μίαν καὶ μόνην ἐπίσκεψιν, μὴ καταδεχόμενος ἐκ δευτέρου νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ἀσθενῆ ἂν τὰ πρῶτα σελίνια δὲν τὰ ἔχῃ ἕτοιμα. πολὺ δὲ ἀδιάφορόν του κατὰ πόσον πτωχὸς πάσχει διότι σελίνια ἄλλα δὲν ἔχει. Δύναται νὰ ἰατρευθῇ εἰς δυστυχὴς πλέον, ὅταν ὁ Β. Ἰατρὸς τὸν ἀφαιρῇ ὅσα ἔχει, τὰ ὁποῖα θ' ἀνεκούφιζον τὰς οἰκογενειακὰς ἀνάγκας του κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀσθενείας του; περισσότερον νομίζομεν ἀσθενῆ καὶ τότε τότε πρὸς χάριν τοῦ Κυρίου Ἰρβιγγος πρέπει ν' ἀποθάνῃ, διότι ἐφρίθη πτωχός, οἱ δὲ εὐφορούντες καὶ πληρώνοντες μόνον πρέπει νὰ θεραπεύωνται.

Δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ ἀνώτατος ἄρχων ἐπροίκισε τὸν Ἰατρὸν τοῦτον μὲ τοιαῦτα προνόμια, ἵ ἵν' νὰ πληροῖ τὸ βαλλάντιόν του ἐκ τῶν τελευταίων καθυστερημάτων δυστυχοῦς οἰκογενειάρχου διὰ νὰ τρέφῃ ἐν ἀνέσει δωδεκάδα κυνῶν; Τότε ὁποία εὐγνωμοσύνη τῶν πτωχῶν πρὸς τὸν Κυβέρνησιν ὅτι διορίζει Β. Ἰατρόν; (1)

Δεινὴν τῷ ὄντι συμφορὰν ἡ πόλις τῶν Βαρωσίων ὑπέστη διὰ τὸν νέρησιν τοῦ διαπρεποῦς Ἰατροῦ Μακ Νεμάρα (προκατόχου τούτου), ὅστις μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν εὐπροσηγορίας, νυκτός τε καὶ ἡμέρας πρόθυμος ἐπεστρέφετο πρὸς τὰς ἀνεξαιρέτως τοὺς ἀσθενεῖς, περιθάλπων καὶ περιποιούμενος, δύο εἰδῶν εἰς τὸν ἀσθενῆ ἐπιχείων, φάρμακα, τὸ τῆς Ἐπιστήμης, καὶ τὸ τῆς παρηγορίας, καὶ τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα θὰ διατηρῆται μετ' εὐγνωμοσύνης ἀνεξάλειπτον εἰς τὴν μνήμην παντὸς Βαρωσίου.

Διατάζω νὰ πιστεύσω ἐὰν καὶ εἰς τ' ἄλλα μέρη, ἡ ἀκρὶς ἔτυχε τοιαύτης θωπείας καὶ περιποιήσεως καὶ κατὰ τὴν γένησιν καὶ κατὰ τὸν θάνατον, οὗας ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἡμῶν ἔτυχεν. Διότι κατὰ μὲν τὴν γένησιν ἑκατοντάδες Στερλίνοι ἐξωδεύθησαν ὅπως χαριστήσωσι τὴν αἰσίαν αὐτῆς ἐμφάνισιν, κατὰ δὲ τὸν θάνατον, ἀφοῦ καὶ τὰ ὠά της ἤδη ἐφύτευσαν, εὐγνωμοσύνης ἕνεκεν διὰ τὴν ὅσην φθορὰν εἰς τὰ σπαρτὰ ἐπήνεγκεν, ἐξοδεύονται ἰσάριθμοι Στερλίνοι διὰ νὰ ἐνταφιάσωσιν αὐτὴν ἐντὸς λάκκων μεγαλοπρεπῶς, μήποτε δημοκοπεισθῇ καὶ χαθῇ ἐπὶ τῆς γῆς· ὥστε τὸ ζωῦφιον τοῦτο ἀφοῦ ἐφέτος ἔτυχε τοιαύτης περιποιήσεως τὸ ἐπιὼν ἔτος βεβαίως θὰ ἀποκεφαλισθῇ ἡμᾶς μετὰ πλείστου θόρυβου καὶ κατρυφῆς.

Σήμερον προσκλήθησαν εἰς τὸ Διοικητήριον καὶ ἐκ Βαρωσίων καὶ ἐκ διαφόρων τῆς Ἐπαρχίας χωρίων, 18 ἄνθρωποι διαφόρων ποιοτήτων καὶ ἐθνικοτήτων, ὅπως συσκεφθῶσι καὶ ἐξεύρωσι σὺν τρόπον τῆς ἐξολοθρεύσεως τῆς ἀκρίδος. Τέλος Ἀγαθά.— Τούτοις ὁ Διοικητὴς προσήνεγκεν ἐν τῇ Διοικητηρίῳ καὶ γεῦμα.

Ὁ λιμὴν τῆς Ἀμμοχώστου κατέστη τρὶς καιροῦ ὁ φόρτος τοῦ Νασραδὶν χώτζα ὅτε μὲν κοτομπτρήσεις, ὅτε δὲ πλήθος διαφόρων κατηλίων ἐπὶ πασσάλων ἐμπεπηγμένων, καὶ ἤδη κατασκευὴ ἑτέρας ξυλίνης ἀποβάθρας πρὸς ἀναπλήρωσιν τούτων. Βέβαια εἰς τόσα πλοία τόσα χωρητικότητος δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ λιθίνη ἀποβάθρα ἡ τὸ ἀμφίον παραγκιζένι. Ὁ κύριος ἄμμος ἀποκόπτων ἵνα διὰ νὰ μὴ ἔλθωσι πρῶαι οἱ ξένοι!

Συμβουλεύομεν τὸν κ. Ἰρβιγγον τὸν Ταλβὶ Ζουχτὶν, ὅπως προμηθεύῃ ἐντὸς τῶν καθηκόντων του καὶ μὴ ζητῇ δι' ἀντιγραφὴν ἐνὸς ἀπολεσθέντος μαρμαρᾶ ἐκ 500 γρ. παρά τινος δυστυχοῦς ἀποστὰν μεζῆτι. Ἐπίσης παρακαλοῦμεν τοὺς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἐπαρχίας ἡμῶν Ἀρχιεπίσκοπε, ὅπως ἐφοδιασθῶσι καὶ ἐλληνικὴν ἐκεῖνο ἀναμφιβόλως ἐνταλμάτιον, ὅπως ἐκεῖ καὶ οἱ ἐλλήνες ἀρχιεπίσκοποι ἐφοδιάζονται

(1) Τὰ αὐτὰ περίπου καὶ πλειότερα ἐβλέπομεν δι' ἀσθένειαν καὶ τὸν Διοικητὴν ἐπὶ τρὶς ἡμερῶν, ὅστις, ὡς φαίνεται, πλέον ἐλπιζόμενος.

καὶ ὧν τὰ ὀνόματα φαίνεται ἐλησμόνησαν νὰ σημειώσωσι χάριν τῆς ἀπαιτουμένης τάξεως, συνιστῶμεν δ' αὐτοῖς νὰ ἀκεφθῶσιν, ὅτι ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς ἀπογραφῆς ὁ πληθυσμὸς θὰ ηὐξήσε κατὰ 20 τοῖς χιλίοις, καὶ οὗτοι ἔχουσιν ἀπλήρωτους ἀριθμητάς.

ΚΥΡΗΝΕΙΑ 15)27 Μαΐου 1881.

Κύριε Συντάκτα τῆς "Ἀληθείας"

Καὶ ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ταύτῃ οὐκ ὀλίγην θράσιν ἐποίησεν ἡ ἀκρὶς εἰς τὰ σπαρτὰ καὶ τοῦτο κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ ὑπό τινος τῶν ἐνταῦθα ἐν τῇ "Cyprus Times" πρότινων ἡμερῶν δημοσιευθέντα. Ὁ φίλος οὗτος ἱερολογῶν μετὰ ζήλου περὶ τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς καταβλητικῆς ἐνεργείας ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων ὡς πρὸς τὴν ἐξόντωσιν τοῦ καταστρεπτικοῦ τούτου ζωυφίου, ἔγραφε σὺν τοῖς ἄλλοις ἐξ ὅσων ἐνθυμοῦμαι ἐν συντόμῳ καὶ τάδε· "Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ ἀκρὶς ἕνεκα τῆς ἱκανότητος καὶ προθυμίας τῶν ἀρμοδίων ὀλιγώτερον ἐπαιθητῶς, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλει σχεδὸν ἐκλίπει παντελῶς. Σημειώσατε, κ. Συντάκτα, ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Gentleman οὗτος ἐκήρυττε ταῦτα, πολλοὶ παρεπίδημοι ἐνταῦθα ἐκ πολλῶν χωρίων ἐρωτώμενοι περὶ ἀκρίδος παρεπονοῦντο ὅτι αὐτὴ σχεδὸν κινδυνεύει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰς οἰκίας. Ὥστε ὁ κ. οὗτος γράφων οὕτως ἐνόμιζεν ὡς φαίνεται, ὅτι ὁπόταν αὕτη μετάστη θὰ φύγῃ ἐκ τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἀρχομένη ἄλλοσέ που· πλὴν δὲν ἠδύνατο μήπως καὶ νὰ ἐπανέλθῃ ἢ νὰ ἀντικατασταθῇ παρ' ἄλλης; ἢ ἀρά γε ἐνόει μὲ τοῦτο ἐκεῖ ὅπου δὲν ἔχει; (καθότι ἐντεῦθεν τοῦ Σαρωφοῦ δὲν ὑπάρχει.) καλὸν θὰ ἦν, ὅταν ὁ κ. οὗτος γράφῃ λίγον νὰ λαμβάνῃ ὀλίγον ἐπ' ὄψιν καὶ τὴν ἀλήθειαν κατὰ πάντων τῶν πραγμάτων. . . .

Εἰς τοὺς ζαντιόδας, ὅπερ ἐπιγράφεται ὡς ἐπιστάται ἐπὶ τῶν ἐργατῶν εἰς καταδίωξιν τῆς ἀκρίδος, ἐδόθη ἀμοιβὴ ἕν σελλίνιον τὴν ἡμέραν καθὰ δὲ ταῦτα ἐπιδεῖ δεται, οἱ ἐπιστατοῦντες ζαντιόδες οὐ μόνον οὐδεμίαν ἀπουδὴν ἐκδείκνυντο ὅπως οἱ ἐργαζόμενοι ἐργάζωνται τρόπον τινὰ, ἀλλὰ μάλιστα καὶ ἐκοιμῶντο ὅλας τὰς ἡμέρας τινὰς δι' ἀντίλλαγμα τὴν πλεῖστον τῆς ἡμέρας δόσκοντες τοὺς ἵππους των πρὸς δὲ τὸ ἑσπέρας λαμβάνοντες τοὺς ἐκοδιδόντας, παρ' οἷς ἐκοίμοντο, ἀπέρχοντο εἰς τὸν ἐπιστεραμένον ἐπὶ τῆς πλαστῆς ἐλληνικῆς "πλήρωσιν τοῦ ἀνδρόπου καὶ ἄπαν εἰς τὸν ἀκρίδα."

Τὴν παραλλοῦσαν ἐδουλεύθη ἀμφιβόλως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀντιμέτωπον ἐκ τινων χωρίων, ἐν οἷς καὶ ὁ Μαρωνίτης ἡμῶν, ὅπως ἀναφέρωσι περὶ ἀκρίδος· μεταξὺ δὲ τῶν προσκεκλημένων συγκατέλεγεν καὶ τὸν Ἀρμένιον κληρικὸν, ἐκ τῶν Μαρωνιτῶν, ἀτινὰ κάτω μὲν τὸν πλεῖστον ἀριθμὸν ἔχουσι πρὸς τὸν Ὀθωμανικὸν ἐπὶ Ἐπαρχίᾳ, κατὰ δὲ τοὺς ἀναφερομένους ἀπεστεραῖοι βεβαίως καὶ τοῦτοι ἐκ τῶν ἀλλων ἐπαρχιῶν ἐκλεκτοὶ διατί ἄρα γε τὸ πρᾶγμα; ἵνα ἀποφασίσωσιν ὁ πρόλιχθεὶς καθὰ ἀρμόζει Ἀρμένιος ὑπάρχει ἐν ὅλῃ τῇ Ἐπαρχίᾳ, ἐκτὸς τοῦ προμνημονευθέντος, ὅστις εἶναι ἐπιστάτης ἐντὸς ἑνὸς μοναστηρίου μὲ ὀλίγους ἢ τρεῖς δούλους. ὥστε φαίνεται πολὺ παράδοξον τὸ τοιοῦτον· ἴσως ὅμως ἀντεπροσώπευε τοὺς διερμηνεῖς.

Ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ Θρόνου τῆς Κύπρου. Κατὰ τὰ μέσα τοῦ 19ου αἰῶνος, ὅτε πλειστοι Θρόνοι συγετρίβησαν ὡς λεπτὰ ὕαλος ὑπὸ τῶν λαῶν, οὐχ ἧττον ὅμως ἐπέρχονσί τινες εἰσέτι, ἔχοντες ἀξιώσεις ἐπὶ διαφόρων χωρῶν, διότι πρὸ τεσσαρακοντα πέντε ἑκατονταετηρίδων πρόγονός τις ἐπὶ τὸ πολὺ τῆς φαντασίας νυνὶ ἐβασίλευσεν ἐπί τινος χώρας. Γελοῖαι φαίνονται αἱ ἀξιώσεις ἐξειδηλώθησαν ἐσχάτως καὶ ἐπὶ τοῦ Θρόνου τῆς Κύπρου, περὶ ὧν ἀποκρίσις τις ἐκ Κων)λεως ἡ "Πολιτ. Ἀνταπόκρισις" ἀναγράφει τὰς ἑξῆς πληροφορίας. Ὁ Ἀρμένιος Πατριάρχης κ. Νικοῆς διώρισε μετὰ πάσης σπουδαιότητος ἐπιτροπὴν, ἥτις πρόκειται νὰ ἐπιμεληθῇ ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς ἀρμενικῆς οἰκογενείας Cartaroglu Calfajan ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Κύπρου καὶ ἐπὶ τοῦ τίτλου τοῦ πρίγκιπος de Lusignan. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας ταύτης, ὁ ἀρμένιος ἀρχιεπίσκοπος Κωρέμης, ἰσχυρίζεται, ὅτι ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ κατάγεται ἐκ τοῦ Guido de Lusignan ὅστις κατὰ τὴν 14ην ἑκατονταετηρίδα ἔφερε τὸ ἔθνος τῆς Ἀρμενίας καὶ ἔσεις ἦτο βλοῦρος τῆς ἀδελφῆς (βασιλίσσης τῶν Ἀνατολικῶν ἐκκλησιῶν). Γνωστὸν δὲ ὅτι καὶ δεύτερος μνηστὴρ τοῦ ἐθνικοῦ τοῦ θρόνου καὶ τίτλου ἀνηγγέλθη, ὁ Γάλλος Charles Simon Clément ROUX Prince de Lusignan ὅστις τὴν καταγωγὴν αὐτοῦ ἀποφαίνει ἐκ τῆς δυνάστειας τῶν Lusignan ἐν Poitou. Ἀποθανόντος δὲ τούτου ὁ υἱὸς αὐτοῦ Charles Luis Antoine Roux Prince de Lusignan ἐπέστειλε μετὰ τὴν σύστασιν τῆς ἀνωτέρω ρηθείσης ἐπιτροπῆς νὰ ἐνέωσῃ τὴν ἀξίωσιν εἰς τὰς ἐν Κων)πόλει ἐφημερίδας, ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει ἀρχαίων καὶ ἀυθεντικῶν ἐγγράφων, ἐφοδιασμένων ἐπὶ τῇ κατοχῇ του, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ αὐτὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ φέρῃ τὸν ἀνωτέρω τίτλον. Ἕνεκα τοῦ τοιούτου ἀγγελθέντος ἐπὶ τῶν ἐφημερίδων ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολῆς τοῦ Ἀρμενίου Πατριάρχου ἀπεκρίθη ὅτι ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τῶν ἐκ τῆς Ἀρμενίας ἐπιστολῶν ἐπὶ τῶν ἐνεστώτων